

ПЕТЪРЪ ГОРЯНСКИ

КЪМЪ РОДИНАТА

За насъ си майка и любима,
Родино, въ дни на миръ и брань.
И твоето свещено име,
съ легендата незабравима,
опazi стариятъ Балканъ.

Едва проблѣсва свободата
и ти възправи едъръ ръстъ.
На твойтѣ синове ржката
съ упоренъ трудъ и съ пѣсень свята
превърна въ злато твойта прѣстъ.

Съ любовь до топлата си пазва
събра ти свойтѣ синове
и съ кроткъ гласъ имъ заприказва
какъ родниятъ се край опазва
отъ налетѣли врагове.

Следъ тебе ехото повтори
вика на твоитѣ деца,
пожари лизнаха простора,
земята съ трѣсъкъ се разтвори,
погълнаха безброй сърдца.

И подвигътъ имъ въ мигъ засвѣти
като зорница въ лѣтна нощъ.
Отъ него ти презъ вѣковетѣ,
срѣдъ дни на горестъ и несрети,
ще черпишъ несломима мощъ.